



บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร แต่ละมหาวิทยาลัย และแต่ละเพศ ว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา มากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตนักศึกษาวชิรเวศน์ วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ปีการศึกษา 2523 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน โดยแยกเป็นนิสิตนักศึกษแต่ละสถาบัน ดังนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชาย 30 คน หญิง 30 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชาย 30 คน หญิง 30 คน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ชาย 30 คน หญิง 30 คน มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชาย 30 คน หญิง 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended Question) โดยกำหนดลักษณะต่าง ๆ ของน้ำใจนักกีฬาไว้เป็นข้อ ๆ และคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) ให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี เกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง พร้อมทั้งนับวันรับคืน
2. นำกระดาษคำตอบที่ได้รับคืนมาตรวจความเรียบร้อย ถ้ากระดาษคำตอบใดไม่สมบูรณ์ เช่นตอบไม่ครบทุกข้อ ผู้วิจัยจะคัดออก
3. นำผลการตอบของกลุ่มตัวอย่างมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50 ถือว่าเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50 ถือว่าเห็นค่าน้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 ลงมา ถือว่าเห็นค่าน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคำตอบของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำนักกีฬา ระหว่างกลุ่มชายกับกลุ่มหญิง โดยใช้ค่า "ที" (t-test)
4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำนักกีฬา ระหว่างกลุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยใช้ค่า "ที" (t-test)
5. วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำนักกีฬาทั้ง 4 สถาบัน โดยใช้วิธีแบบทางเดียว (One Way - ANOVA)
6. ถ้าการวิเคราะห์ความแปรปรวนในข้อที่ 5 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ นิวแมน คูลด์ (Newman Keuls)

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

นิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง และมีอายุระหว่าง 20 - 22 ปี เคยเรียนวิชาพลศึกษามาแล้ว 16 - 18 ปี และส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นครูพลศึกษามาก่อน วิชาพลศึกษาที่ชอบมากที่สุด ได้แก่ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล และเป็นนักกีฬาในกีฬาประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และฟุตบอล

2. ด้านความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา นิสิตนักศึกษาทั้ง 4 สถาบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ยกเว้นข้อ 49 และข้อ 50 ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาเห็นด้วยมาก
3. นิสิตนักศึกษาชาย และนิสิตนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาแตกต่างจากนิสิตนักศึกษารัฐบาลนครมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหง นอกนั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ($p < .05$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่ต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทั้ง 4 สถาบัน ไม่มีการแยกเรียนในระหว่างนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง จึงได้รับการสอนที่เหมือนกัน และเป็นไปพร้อม ๆ กัน และเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาที่ได้เรียนรู้มาพอสมควร จึงพอจะแยกได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่ควรรับ และอะไรคือสิ่งที่ไม่ดีที่ไม่ควรรับ จึงพอสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่ต่างกัน

การที่พบว่านิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่ต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะระดับการเรียนการสอนทั้ง 2 ระดับ ต่อเนื่องกัน และเป็นระดับที่ใกล้เคียงกัน และการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬามีได้เฟื่องกระทำในระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้น

แต่การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาสามารถกระทำไ้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพราะพลศึกษา มีการเรียนการสอนมาตั้งแต่ระดับประถม และการเรียนพลศึกษานอกจากจะมุ่งพัฒนา ค่านร่างกายแล้วยังมุ่งพัฒนาค่านจิตใจไปพร้อม ๆ กันด้วย ฉะนั้นจากเหตุผลดังกล่าว จึงพอสรุปได้ว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา ไม่ต่างกัน

3. จากการศึกษพบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาแตกต่างจากนิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับความ มีนัยสำคัญที่ .05 อาจจะเป็นเนื่องมาจากนิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีการเรียนอยู่ในกลุ่มของนิสิตพลานามัยด้วยกัน ทางด้านส่วนตัวของนิสิตพลานามัย ส่วนใหญ่จะมีความเข้มแข็งทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจทุกคน ต่างก็สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้ ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น สภาพของทุกคนมีความเข้มแข็งเกือบจะเท่าเทียมกัน ดังนั้นโอกาสที่จะแสดงออกในการช่วยเหลือก็ การเอาอกเอาใจเพื่อนร่วมเรียน คุยกันก็ดี มีโอกาสกระทำได้น้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ส่วนอีก 3 มหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีการเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาคณะอื่น ๆ หรือวิชาเอก อื่น ๆ จากสภาพของตนเองที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว จึงมีโอกาที่จะช่วยเหลือ เจื้อจุน คอผู้ที่อ่อนแอได้มากกว่า จากข้อนี้จึงทำให้นิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจ นักกีฬาสูงกว่านิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา แต่ก็ได้หมายความว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาที่หาไม่ จากค่าเฉลี่ยของ คะแนนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง คือ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ในค่านการศึกษาทางพลศึกษา น้ำใจนักกีฬา เป็นคุณธรรมที่ทำให้ผู้ปฏิบัติตามสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการศึกษาทางค่านพลศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การสอนพลศึกษา ครูผู้ให้การศึกษาควรจะมีใจถึงใจถึงความสำคัญของน้ำใจนักกีฬา และควรจะเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาค้วย พร้อมกันนั้นครูควรจะเป็นตัวอย่างในการแสดงออกถึงน้ำใจนักกีฬาค้วย
2. การสอนพลศึกษา ควรจะเน้นถึงน้ำใจนักกีฬาไปพร้อม ๆ กับการสอนเนื้อหา
3. หลักสูตรพลศึกษาทุกระดับ ควรจะกำหนดให้มีการเรียนการสอนในเรื่องน้ำใจนักกีฬาอย่างชัดเจน

ในค่านการวิจัย

1. ควรจะได้มีการศึกษาถึง เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดระดับความมีน้ำใจนักกีฬา
2. ควรจะได้ศึกษาความมีน้ำใจนักกีฬากับตัวแปรอื่น ๆ
 - จากประเภทของผู้เล่นกีฬา
 - จากผู้ที่สนใจกีฬาประเภทต่าง ๆ
 - จากระดับการศึกษาทุกระดับ
 - จากผู้กีฬา